

**Комунальний заклад вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

ПРОГРАМА
індивідуальної усної співбесіди
для вступників на основі
повної загальної (профільної) середньої освіти

Вінниця – 2022

Програма індивідуальної усної співбесіди для вступників на основі повної загальної (профільної) середньої освіти / укл. Л. В. Ненчинська, С. Д. Томчук – Вінниця : Комунальний заклад вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2022. с. 39.

Програма для індивідуальної усної співбесіди вступників на основі повної загальної (профільної) середньої освіти містить детальні методичні вказівки щодо складання вступного іспиту. У програмі окреслено вимоги до знань та умінь вступників з української мови та математики, розписано критерії оцінювання умінь і навичок вступників, уміщено порядок проведення співбесіди з української мови та математики.

Програму індивідуальної усної співбесіди для вступників на основі базової середньої освіти обговорено і схвалено на засіданні кафедри української філології та кафедри науково-природничих та

математичних дисциплін (протокол № 10 від 18 травня 2022 року).

**Комунальний заклад вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. директора коледжу

_____ **К. Ф. Войцехівський**

« ____ » _____ 2022 р.

ПРОГРАМА
індивідуальної усної співбесіди
для вступників на основі
повної загальної (профільної) середньої освіти

Вінниця – 2022

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Індивідуальна усна співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок) вступника з двох предметів (українська мова та математика), за результатами якої виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 балів або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника «незадовільно». Мінімальна кількість балів, з якою вступник допускається до участі у конкурсному відборі, становить 100 балів.

Матеріал програми з української мови охоплює такі розділи: «Фонетика», «Лексикологія», «Фразеологія», «Лексикографія», «Морфологія», «Морфеміка і словотвір», «Синтаксис», «Пунктуація», «Орфографія».

Матеріал програми з математики охоплює такі розділи:

З алгебри: числа; вирази; рівняння і нерівності; функції; геометричні фігури; геометричні величини; елементи комбінаторики; початки теорії ймовірностей та елементи статистики.

З геометрії: геометричні фігури та їх властивості.

Під час проведення співбесіди вступнику забороняється використовувати підручники, засоби технічної інформації, мобільні телефони, початкові посібники та інші матеріали, що не передбачені рішенням Приймальної комісії. Випробування триває **30** хвилин.

Обрахування результату усної індивідуальної співбесіди розраховуватиметься за такою формулою:

$$\text{Конкурсний бал (КБ)} = 0,5 \times \text{П1} + 0,5 \times \text{П2}$$

П1 – результат з української мови

П2 – результат з математики

II. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

УКРАЇНСЬКА МОВА

№	Назва розділу, теми	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
1	<p>Фонетика. Графіка. Орфоепія Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв <i>я, ю, є, ї, щ</i>. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i></p> <p>Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію.</p> <p>Відображення вимови приголосних звуків:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. <p>Вимова слів з апострофом</p>	<p>Вступник повинен уміти:</p> <p><i>Визначати</i> в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові. <i>Визначати</i> місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків.</p> <p><i>Визначати</i> особливості вимови голосних і приголосних звуків; <i>наголошувати</i> слова відповідно до орфоепічних норм, чергування <i>у-в, і-й</i></p>
2	<p>Лексикологія. Фразеологія Лексикологія як учення про</p>	<p><i>Пояснювати</i> лексичні значення</p>

	<p>слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми</p>	<p>слів; добирати до слів синоніми й антоніми та <i>використовувати</i> їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. <i>Знаходити</i> в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> їх у мовленні</p>
<p>3</p>	<p>Будова слова. Словотвір Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні</p>	<p><i>Відділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>добирати</i> спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, правильно <i>вживати</i> їх у мовленні; <i>визначати</i> спосіб творення слів</p>

	голосні [o], [e] у складних словах	
4	<p>Морфологія. Іменник</p> <p>Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви <i>-а(-я)</i>, <i>-у(-ю)</i> в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові</p>	<p><i>Розпізнавати</i> іменники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; <i>визначати</i> основні способи творення іменників; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових; <i>використовувати</i> іменники в мовленні, <i>послугуючись</i> їхніми виражальними можливостями</p>
5	<p>Прикметник</p> <p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прикметники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних</p>

	<p>прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи)</p>	<p>прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; <i>розрізняти</i> основні способи творення відносних і присвійних прикметників; <i>відмінювати</i> прикметники; <i>відрізняти</i> правильні форми прикметників від помилкових</p>
6	<p>Числівник Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників: 1) <i>один, одна</i>; 2) <i>два, три, чотири</i>; 3) <i>від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят</i>; 4) <i>сорок, дев'яносто, сто</i>; 5) <i>двісті – дев'ятсот</i>; 6) <i>нуль, тисяча, мільйон, мільярд</i>; 7) збірні; 8) дробові. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників</p>	<p><i>Розпізнавати</i> числівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізняти</i> правильні форми числівників від помилкових; <i>добирати</i> потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; <i>визначати</i> сполучуваність числівників з іменниками</p>
7	<p>Займенник Займенник як частина мови:</p>	<p><i>Розпізнавати</i> займенники,</p>

	<p>значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників</p>	<p>визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізнати</i> правильні форми займенників від помилкових, правильно <i>добирати</i> потрібні форми займенників і <i>використовувати</i> їх у мовленні</p>
<p>8</p>	<p>Дієслово</p> <p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но</i>, <i>-то</i>). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та</p>	<p><i>Розпізнавати</i> дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати загальне значення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; <i>використовувати</i> один час і спосіб у значенні іншого; <i>розрізняти</i> основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу недоконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; <i>відрізнати</i> правильні форми дієслів від помилкових.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприкметники (зокрема відрізнати їх від дієприслівників), <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; <i>відрізнати</i> правильні форми дієприкметників від помилкових; <i>добирати</i> й</p>

	<p>майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники.</p> <p>Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників.</p> <p>Дієприкметниковий зворот.</p> <p>Безособові форми на <i>-но, -то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот</p>	<p>комунікативно доцільно <i>використовувати</i> дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні. <i>використовувати</i> дієприкметники в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; <i>відрізнати</i> правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно <i>будувати</i> речення з дієприслівниковими зворотами</p>
<p>9</p>	<p>Прислівник</p> <p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням.</p> <p>Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.</p> <p>Правопис прислівників на <i>-о, -е</i>, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; <i>відрізнати</i> правильні форми прислівників від помилкових; <i>добирати</i> й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прислівники в мовленні</p>
<p>10</p>	<p>Службові частини мови</p> <p>Вигук</p> <p>Прийменник як службова</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники,</p>

	<p>частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників</p> <p>Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.</p> <p>Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків</p>	<p><i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки, групи прийменників за походженням і за будовою; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> форми прийменників у мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> сполучники, <i>визначати</i> групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> сполучники в мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> частки, <i>визначати</i> групи часток за значенням і вживанням; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> частки в мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> вигуки, <i>визначати</i> групи вигуків за походженням; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> вигуки в мовленні</p>
<p>11</p>	<p>Синтаксис. Словосполучення. Речення. Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як</p>	<p><i>Розрізняти</i> словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями;</p>

	<p>основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання)</p>	<p><i>визначати</i> головне й залежне слово в підрядному словосполученні; <i>визначати</i> поширені й непоширені словосполучення, типи словосполучень за способами вираження головного слова.</p> <p><i>Розрізняти</i> речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання</p>
<p>12</p>	<p>Просте двоскладне речення. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні</p>	<p><i>Визначати</i> структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета й присудка</p>

	<p>Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.</p> <p>Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин.</p> <p>Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок)</p>	<p>(простого й складеного), особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прості речення.</p> <p><i>Розпізнавати</i> види другорядних членів та їхні типи й різновиди, <i>визначати</i> способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці, порівняльному звороті.</p>
<p>13</p>	<p>Односкладні речення.</p> <p>Просте ускладнене речення</p> <p>Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).</p> <p>Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні</p> <p>Речення з однорідними членами. Узагальнюючі слова в</p>	<p><i>Розпізнавати</i> типи односкладних речень, <i>визначати</i> особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнюючими, та правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно <i>розставляти</i></p>

	<p>реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні</p>	<p>розділові знаки в них</p>
<p>14</p>	<p>Складне речення. Складносурядне речення. Складнопідрядне речення Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, <i>визначати</i> їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати</i> й <i>конструювати</i> складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно <i>розставляти</i> розділові знаки, <i>будувати</i> схему такого речення</p> <p><i>Розпізнавати</i> складносурядні речення, <i>визначати</i> смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно <i>використовувати</i> його виражальні можливості в мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> складнопідрядні речення, <i>визначати</i> їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з</p>

	<p>речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю 	<p>кількома підрядними, <i>відобразити</i> її в схемі складнопідрядного речення; <i>визначити</i> основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування</p>
<p>15</p>	<p>Безсполучникове складне речення. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</p> <p>Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). <p>Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.</p> <p>Складні речення з різними видами сполучникового й</p>	<p><i>Розпізнавати</i> безсполучникові складні речення; <i>визначити</i> смислові відношення між їхніми частинами-реченнями (однорідними й неоднорідними), особливості інтонації безсполучникових складних речень; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні</p> <p><i>Визначити</i> структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості речень</p>

	безсполучникового зв'язку	цього типу в мовленні.
<p>16</p>	<p>Способи відтворення чужого мовлення. Стилістика Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.</p> <p>Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції</p>	<p><i>Визначати</i> в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; <i>замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно <i>використовувати</i> в тексті пряму мову й цитати; правильно <i>вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою та діалогом. <i>Розпізнавати</i> стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; <i>користуватися</i> різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування</p>
<p>17</p>	<p>Орфографія Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення <i>йо,ьо</i>. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання</p>	<p><i>Розпізнавати</i> вивчені орфограми й <i>пояснювати</i> їх за допомогою правил; правильно <i>писати</i> слова з вивченими орфограмами, <i>знаходити</i> й <i>виправляти</i> орфографічні помилки на вивчені правила.</p>

<p>складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>nn</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови.</p>	
--	--

МАТЕМАТИКА

Для успішної участі у сучасному суспільному житті абітурієнт повинен оволодіти певними прийомами математичної діяльності та навичками їх застосування до розв'язання практичних задач, які висуває сучасний ринок праці, для отримання якісної професійної освіти, продовження освіти на наступних етапах.

Тому одним із головних завдань програми є виявлення практичної компетентності абітурієнта, що дає змогу обґрунтовано судити про вміння застосовувати математику в реальному житті, визначає готовність абітурієнта до самореалізації у динамічному соціальному середовищі.

- Вміє розпізнавати проблеми довкілля, які можна розв'язати математичними методами, формулює їх математичною мовою, досліджує та розв'язує ці проблеми, використовуючи математичні знання та методи, інтерпретує отримані результати з урахуванням конкретних умов і цілей дослідження, оцінює похибку обчислень, застосовує математичні моделі при вивченні профільних предметів;
- Логічно мислить (аналізує, порівнює, узагальнює і систематизує, класифікує математичні об'єкти за певними властивостями, наводить контр приклади), володіє алгоритмами та евристичними;
- Користується джерелами математичної інформації, може самостійно її відшукати, проаналізувати та передати інформацію, подану різних

формах (графічний, табличний, знаково – символний);

- Виконує математичні розрахунки (дії з числами, представленими в різних формах, дії з відсотками, наближені обчислення тощо), раціонально поєднуючи усні, письмові, інструментальні обчислення;
- Виконує тотожні перетворення алгебраїчних, показникових, логарифмічних, тригонометричних виразів при розв'язанні різних задач (рівнянь, нерівностей, їх систем, геометричних задач із застосування тригонометрії);
- Аналізує графіки функціональних залежностей, досліджує їхні властивості; використовує властивості елементарних функцій при аналізі та описанні реальних явищ, процесів, залежностей;
- Володіє методами математичного аналізу в обсязі що дозволяє досліджувати властивості елементарних функцій, будувати їх графіки і розв'язувати прості і прикладні задачі;
- Осмислює ймовірність випадкових подій, оцінює шанси їх настання, вибирає оптимальні рішення;
- Зображає геометричні фігури, встановлює і обґрунтовує їхні властивості; застосовує властивості фігур при розв'язанні задач; вимірює геометричні величини, які характеризують розміщення геометричних фігур (відстані, кути), знаходити кількісні характеристики фігур (площі, об'єми).

Алгебра й початки аналізу

1. Цілі числа. Раціональні числа, їх додавання, віднімання, множення, ділення. Порівняння раціональних чисел.
2. Дійсні числа, їх запис у вигляді десяткового дробу.
3. Десяткові дробі. Додавання, віднімання, множення і ділення десяткових дробів.
4. Додатні і від'ємні числа. Додавання, віднімання, множення і ділення додатних і від'ємних чисел.
5. Поняття про число як результат вимірювання. Раціональні числа. Запис

раціональних чисел у вигляді десяткових дробів. Властивості арифметичних дій.

6.Числові вирази. Застосування букв для запису виразів. Обчислення за формулами. Перетворення: розкриття дужок, зведення подібних доданків.

7.Формули скороченого множення. Застосування формул скороченого множення для розкладання многочлена на множники.

8.Ірраціональні числа. Дійсні числа. Числові нерівності та їх властивості. Почленне додавання та множення числових нерівностей.

9. Квадратний тричлен. Розкладання квадратного тричлена на лінійні множники.

10.Ірраціональні рівняння.

11.Корінь n -го степеня. Арифметичний квадратний корінь n -го степеня. Перетворення коренів. Дії над коренями.

12.Степінь з раціональним показником і його властивості. Перетворення виразів степеня.

13.Степінь з ірраціональним показником.

14.Тригонометричні функції числового аргументу. Основні співвідношення між тригонометричними функціями одного аргументу.

15.Тригонометричні тотожності і формули додавання, формули подвійного кута, формули перетворення суми і різниці.

16. Властивості та графіки тригонометричних функцій.

17.Прості тригонометричні рівняння і нерівності. Способи їх розв'язання.

18. Степінь з довільним дійсним показником.

19.Властивості та графік показникової функції.

20. Логарифми та їх властивості. Основна логарифмічна тотожність.

21. Властивості та графік логарифмічної функції.

22. Границі функції в точці. Теореми про границі.

23.Похідна. Геометричний та фізичний зміст похідної. Похідна суми, добутку і частки. Похідна складеної функції. Похідна показникової, логарифмічної та степеневої функцій.

24. Застосування похідної до дослідження функцій та побудови графіків.
25. Показникові та логарифмічні рівняння і нерівності, їх системи.
26. Первісна та її властивості. Невизначений інтеграл. Правила знаходження первісних.
27. Криволінійна трапеція, її площа. Обчислення площ просторових фігур, обчислення об'ємів тіл.
28. Визначений інтеграл, його геометричний та фізичний зміст. Основні властивості інтеграла. Формула Ньютона-Лейбніца.

Геометрія

1. Аксиоми стереометрії та наслідки з них. Простіші задачі на побудову перерізів.
2. Паралельність прямих і площин у просторі. Ознаки паралельності прямих і площини у просторі.
3. Паралельне проектування, його властивості. Зображення плоских і просторових фігур у стереометрії.
4. Перпендикулярність прямих і площин у просторі. Ознаки перпендикулярності прямих і площин.
5. Кути у просторі: між прямими, між прямою і площиною, між площинами.
6. Відстань у просторі: від точки до прямої, від точки до площини, від прямої до паралельної їй площини, між паралельними площинами, між мимобіжними прямими.
7. Прямокутна система координат у просторі. Відстань між точками, координати середини відрізка.
8. Рух, симетрія, паралельне перенесення, поворот та перетворення подібності у просторі.
9. Вектори у просторі. Колінеарність та компланарність векторів. Операції над векторами. Розкладання вектора за трьома не компланарними векторами. Кут між векторами.
10. Призма. Пряма і правильна призми. Перерізи призми. Площі бічної та

повної поверхні призми. Об'єм призми.

11. Паралелепіед. Перерізи паралелепіеда їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь паралелепіеда. Об'єм паралелепіеда. Прямокутний паралелепіед.

12. Піраміда. Зрізана піраміда, правильна піраміда. Перерізи піраміди, їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь піраміди. Об'єм піраміди.

13. Циліндр. Переріз циліндра площиною. Площа бічної та повної поверхонь циліндра. Об'єм циліндра.

14. Конус, зрізаний конус. Переріз конуса площиною. Площа бічної та повної поверхонь конуса. Об'єм конуса.

15. Куля і сфера. Переріз кулі площиною. Площина дотична до сфери. Площа сфери та її частин. Об'єм кулі та її частин.

16. Правильні многогранники. Симетрія правильних многогранників.

17. Вписані та описані многогранники і тіла обертання. Розв'язування задач на комбінації просторових фігур.

ІІІ. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДІ ВСТУПНИКА З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Оцінювання результатів знань вступника з української мови здійснюється на основі:

- а) врахування основної мети, що передбачає різнобічний мовленнєвий розвиток особистості;
- б) освітнього змісту навчального предмета, який розподіляється на чотири елементи: знання, вміння й навички, досвід творчої діяльності і досвід емоційноціннісного ставлення до світу;
- в) функціонального підходу до мовного курсу, який передбачає вивчення мовної теорії в аспекті практичних потреб розвитку мовлення.

Об'єктами оцінювання мають бути:

- мовленнєві вміння й навички з чотирьох видів мовленнєвої діяльності;
- знання про мову й мовлення;
- мовні вміння та навички;

- досвід творчої діяльності;
- досвід особистого емоційно-ціннісного ставлення до світу.

При оцінюванні усної відповіді потрібно керуватись такими критеріями:

- Повнота і правильність відповіді.
- Ступінь усвідомлення, розуміння вивченого.
- Мовленнєве оформлення відповіді.

Рівні навчальних досягнень	Бали	Критерії оцінювання знань, умінь і навичок
І. Початковий	до 99 балів	<p>Вступник може розрізняти об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, буде лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювання дуже бідна.</p> <p>Вступник фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними; буде лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.</p>

II. Середній	100-110	Вступник має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, повторити за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, слабо орієнтується в поняттях; висловлювання характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми; порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий.
	111-121	Вступник знає більш як половину навчального матеріалу; розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; формулює поняття, наводить приклади; підтверджує висловлене судження прикладами; питання значною мірою розкриті, але трапляються недоліки за низкою показників; поверхово розкрито питання, бракує єдності стилю та ін
	122-133	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання на практиці; виклад загалом зв'язний, питання в цілому розкрито, але помітний репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий тощо.

Ш. Достатній	134-145	Вступник правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст; розуміє основоположні теорії і факти, установлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок; вдало добирає лексичні засоби але у відповіді є недоліки, наприклад: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; основна думка не аргументується, правила не завжди підтверджуються прикладами тощо.
	146-158	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між мовними явищами, фактами, робити висновки; вдало добирає лексичні засоби; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
	159-171	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, уміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття; вдало добирає лексичні засоби. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.

IV. Високий	172-185	Вступник володіє глибокими й міцними знаннями, робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові мовні факти, явища, ідеї, наводить доречні приклади. Мова відзначається багатством словника, граматичною правильністю, додержанням стильової єдності і виразності.
	186-199	Вступник володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх; уміє застосувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності. Відповідь у цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю.
	200	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; схильний до системнонаукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована, вступник уміє застосовувати знання творчо. Відповідь відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю.

З МАТЕМАТИКИ

До навчальних досягнень вступників з математики, які підлягають оцінюванню, належать:

- теоретичні знання, що стосуються математичних понять, тверджень, теорем, властивостей, ознак, методів та ідей математики;
- знання, що стосуються способів діяльності, які можна подати у вигляді системи дій (правила, алгоритми);
- здатність безпосередньо здійснювати уже відомі способи діяльності відповідно до засвоєних правил, алгоритмів (наприклад,

виконувати певне тотожне перетворення виразу, розв'язувати рівняння певного виду, виконувати геометричні побудови, досліджувати функцію на монотонність, розв'язувати текстові задачі розглянутих типів тощо);

- здатність застосовувати набуті знання і вміння для розв'язання навчальних і практичних задач, коли шлях, спосіб такого розв'язання потрібно попередньо визначити (знайти) самому.

Рівні навчальних досягнень	Бали	Критерії оцінювання знань, умінь і навичок
I. Початковий	до 99 балів	<p>Вступник <i>розпізнає</i> один із кількох запропонованих математичних об'єктів (символів, виразів, геометричних фігур тощо), виділивши його серед інших;</p> <p><i>читає і записує</i> числа, переписує даний математичний вираз, формулу; зображує найпростіші геометричні фігури (малює ескіз)</p> <p>Вступник виконує одно крокові дії з числами, найпростішими математичними виразами; впізнає окремі математичні об'єкти і пояснює свій вибір.</p>
II. Середній	100-110	Вступник відтворює означення математичних понять і формулювання тверджень; називає елементи математичних об'єктів; формулює деякі властивості математичних об'єктів; виконує за зразком завдання обов'язкового рівня
	111-121	Вступник ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій; розв'язує завдання обов'язкового рівня за відомими алгоритмами з частковим поясненням

	122- 133	Вступник ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій власними прикладами; самостійно розв'язує завдання обов'язкового рівня з достатнім поясненням; записує математичний вираз, формулу за словесним формулюванням і навпаки
III. Достатній	134- 145	Вступник застосовує означення математичних понять та їх властивостей для розв'язання завдань у знайомих ситуаціях; знає залежності між елементами математичних об'єктів; самостійно виправляє вказані йому помилки; розв'язує завдання, передбачені програмою, без достатніх пояснень
	146- 158	Вступник володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; розв'язує завдання, передбачені програмою, з частковим поясненням; частково аргументує математичні міркування й розв'язування завдань
	159- 171	Вступник: вільно володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; самостійно виконує завдання в знайомих ситуаціях з достатнім поясненням; виправляє допущені помилки; повністю аргументує обґрунтування математичних тверджень; розв'язує завдання з достатнім поясненням
IV. Високий	172- 185	Знання, вміння й навички абітурієнта повністю відповідають вимогам програми, зокрема: вступник усвідомлює нові для нього математичні факти, ідеї, вміє доводити передбачені програмою математичні твердження з достатнім обґрунтуванням; розв'язує завдання з повним поясненням і обґрунтуванням

	186-199	Вступник вільно і правильно висловлює відповідні математичні міркування, переконливо аргументує їх; самостійно знаходить джерела інформації та працює з ними; використовує набуті знання і вміння в незнайомих для нього ситуаціях; знає, передбачені програмою, основні методи розв'язання завдання і вміє їх застосовувати з необхідним обґрунтуванням
	200	Вступник виявляє варіативність мислення і раціональність у виборі способу розв'язання математичної проблеми; вміє узагальнювати й систематизувати набуті знання; здатний до розв'язування нестандартних задач і вправ

**ІV. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ
ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ
УКРАЇНСЬКА МОВА**

1. Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків.
2. Спрощення в групах приголосних. Найголовніші випадки чергування голосних та приголосних звуків.
3. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.
4. Правопис префіксів і суфіксів.
5. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.
6. Написання слів іншомовного походження.
7. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів.
8. Лексичне значення слів. Однозначні та багатозначні слова. Групи слів за значенням (синоніми, пароніми, омоніми, антоніми). Професійна,

- діалектна, розмовна лексика. Застарілі й нові слова (неологізми).
9. Фразеологія української мови. Поняття про фразеологізм як мовну одиницю. Багатозначність фразеологізмів, явища синонімії та антонімії у фразеології. Джерела формування фразеологізмів.
  10. Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.
  11. Іменник як частина мови. Рід, число та відмінок іменників. Характеристика складу відмін іменників.
  12. Прикметник як частина мови. Специфіка граматичних категорій прикметника. Ступені порівняння якісних прикметників.
  13. Числівник як частина мови. Функціональні розряди числівників. Відмінювання числівників.
  14. Займенник як частина мови. Поділ займенників на лексико-граматичні розряди. Відмінювання займенників.
  15. Дієслово як частина мови. Форми, вид, час, спосіб. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни.
  16. Дієприкметник як особлива форма дієслова. Активні та пасивні дієприкметники.
  17. Дієприслівник як особлива форма дієслова. Предикативні форми на -но, -то.
  18. Прислівник як частина мови. Функціональні розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників.
  19. Службові частини мови. Характер службової функції прийменника, сполучника, частки.
  20. Поняття про просте речення. Двоскладне речення. Граматична основа речення. Характеристика головних членів речення.
  21. Характеристика другорядних членів речення.
  22. Поняття про ускладнення речення в українській мові. Однорідні члени речення.
  23. Відокремлені члени речення.
  24. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в

ускладненому реченні

25. Вставні та вставлені конструкції, звертання.
26. Складносурядне речення. Структурно-семантичні типи. Розділові знаки у складносурядному реченні.
27. Поняття про складнопідрядне речення. Принципи класифікації складнопідрядних речень.
28. Поняття про безсполучникові речення. Структурно-семантичні типи безсполучникових речень.
29. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях з прямою мовою, цитатою та діалогом.
30. Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.

МАТЕМАТИКА

1. Формули скороченого множення. Застосування формул скороченого множення для розкладання многочлена на множники.
2. Корінь n -го степеня. Арифметичний квадратний корінь n -го степеня. Перетворення коренів. Дії над коренями.
3. Степінь з раціональним і ірраціональним показником і його властивості. Перетворення виразів степеня.
4. Ірраціональні рівняння.
5. Тригонометричні функції числового аргументу. Основні співвідношення між тригонометричними функціями одного аргументу.
6. Тригонометричні тотожності і формули додавання, формули подвійного кута, формули перетворення суми і різниці.
7. Властивості та графіки тригонометричних функцій.
8. Прості тригонометричні рівняння і нерівності. Способи їх розв'язання.
9. Властивості та графік показникової функції.
10. Логарифми та їх властивості. Основна логарифмічна тотожність.

11. Границі функції в точці. Теореми про границі.
12. Похідна. Геометричний та фізичний зміст похідної. Похідна суми, добутку і частки. Похідна складеної функції. Похідна показникової, логарифмічної та степеневі функцій.
13. Показникові та логарифмічні рівняння і нерівності, їх системи.
14. Первісна та її властивості. Невизначений інтеграл. Правила знаходження первісних.
15. Криволінійна трапеція, її площа. Обчислення площ просторових фігур, обчислення об'ємів тіл.
16. Визначений інтеграл, його геометричний та фізичний зміст. Основні властивості інтеграла. Формула Ньютона-Лейбніца.
17. Випадкова подія. Класичне визначення ймовірностей випадкової події. Обчислення ймовірностей за допомогою формул комбінаторики.
18. Аксиоми стереометрії та наслідки з них. Простіші задачі на побудову перерізів.
19. Паралельність прямих і площин у просторі. Ознаки паралельності прямих і площини у просторі.
20. Перпендикулярність прямих і площин у просторі. Ознаки перпендикулярності прямих і площин.
21. Прямокутна система координат у просторі. Відстань між точками, координати середини відрізка.
22. Вектори у просторі. Колінеарність та компланарність векторів. Операції над векторами. Розкладання вектора за трьома не компланарними векторами. Кут між векторами.
23. Кути у просторі: між прямими, між прямою і площиною, між площинами.
24. Відстань у просторі: від точки до прямої, від точки до площини, від прямої до паралельної їй площини, між паралельними площинами, між мимобіжними прямими.
25. Призма. Пряма і правильна призми. Перерізи призми. Площі бічної та повної поверхні призми. Об'єм призми.

26. Паралелепіпед. Перерізи паралелепіпеда їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь паралелепіпеда. Об'єм паралелепіпеда. Прямокутний паралелепіпед.

27. Піраміда. Зрізана піраміда, правильна піраміда. Перерізи піраміди, їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь піраміди. Об'єм піраміди.

28. Циліндр. Переріз циліндра площиною. Площа бічної та повної поверхонь циліндра. Об'єм циліндра.

29. Конус, зрізаний конус. Переріз конуса площиною. Площа бічної та повної поверхонь конуса. Об'єм конуса.

30. Куля і сфера. Переріз кулі площиною. Площина дотична до сфери. Площа сфери та її частин. Об'єм кулі та її частин.

Вступник повинен вміти:

1. Будувати і досліджувати найпростіші математичні моделі реальних об'єктів, процесів і явищ, задач, пов'язаних з ними, за допомогою математичних об'єктів, відповідних математичних задач;

2. Оволодівати необхідною оперативною інформацією для розуміння постановки математичної задачі, її характеру й особливостей; уточнювати вихідні дані, мету задачі, знаходити необхідну додаткову інформацію, засоби розв'язання задачі; переформулювати задачу; розчленовувати задачі на складові, встановлювати зв'язки між ними, складати план розв'язання задачі; вибирати засоби розв'язання задачі, їх порівнювати і застосовувати оптимальні; перевіряти правильність розв'язання задачі; аналізувати та інтерпретувати отриманий результат, оцінювати його придатність із різних позицій; узагальнювати задачу, всебічно її розглядати; приймати рішення за результатами розв'язання задачі;

3. Володіти технікою обчислень, раціонально поєднуючи усні, письмові, інструментальні обчислення, зокрема наближені;

4. Проектувати і здійснювати алгоритмічну та евристичну діяльність на математичному матеріалі;

5. Працювати з формулами (розуміти змістове значення кожного елемента

формули, знаходити їх числові значення при заданих значеннях змінних, виражати одну змінну через інші і т. п.);

6. Читати і будувати графіки функціональних залежностей, Застосовуючи похідну, досліджувати властивості функцій;

7. Класифікувати і конструювати геометричні фігури на площині й у просторі, встановлювати їх властивості, зображати просторові фігури та їх елементи, виконувати побудови на зображеннях;

8. Вимірювати геометричні величини на площині й у просторі, які характеризують розміщення геометричних фігур (відстані, кути), знаходити кількісні характеристики фігур (площі та об'єми);

9. Уміти виконувати тотожні перетворення основних алгебраїчних виразів (многочленів, дробово - раціональних виразів, які містять степені і корені), тригонометричних виразів.

10. Обчислювати:

- значення виразів, які містять степені з раціональними показниками, корені;

- тригонометричні вирази за допомогою тотожних перетворень і обчислювальних засобів із заданою точністю;

- ймовірність події, користуючись її означенням і найпростішими властивостями, комбінаторними схемами;

- математичне сподівання випадкової величини за законом її розподілу;

- інтеграл за допомогою основних властивостей і формули Ньютона-Лейбніца.

11. Уміти розв'язувати:

- рівняння, нерівності та їх системи першого і другого степенів і ті, що зводяться до них;

- найпростіші тригонометричні, показникові та логарифмічні рівняння;

- задачі, які зводяться до рівнянь.

V. ЗРАЗКИ ВІДПОВІДІ

УКРАЇНСЬКА МОВА

Питання. Дієприкметник як особлива форма дієслова. Активні та пасивні дієприкметники.

Дієприкметник — це форма дієслова, яка означає ознаку предмета за дією або станом і відповідає на питання *який? яка? яке? які?* (хмарою *повиті*, *врятована* планета, *зачарований* красою).

- Дієслівною ознакою дієприкметника є і те, що він може керувати іменником (*залиті* (чим?) *сонцем гори*), а також мати при собі обставини (*написаний давно*; *одержаний вчора*).
- У реченні дієприкметник найчастіше виконує функції означення (*Наче зачарований велетень, стояв ліс*; *Освітлена сонцем кімната здалася Юркові казковою*), інколи- іменної частини складеного присудка (*Людина народжена для щастя*).
- Дієприкметник здатний приєднувати до себе залежні слова і утворювати **дієприкметниковий зворот** (*зачарувати- зачарований- зачарований красою*).
- У реченні дієприкметниковий зворот виступає означенням (*Обтяжена клунями, Параська мовчки збиралася нагору*).

Активні дієприкметники виражають ознаку предмета за його ж дією.

Утворюються лише від неперехідних дієслів:

- теперішнього часу (від основи теперішнього часу (форми 3-ї особи множини) за допомоги суфіксів **-уч-** (**-юч-**), **-ач-** (**-яч-**)): *ревичий*, *дрижачий*;
- минулого часу (від основи інфінітива дієслів доконаного виду за допомоги суфікса-л-): *посивілий*, *опалий*.

Пасивні дієприкметники виражають ознаку предмета за дією над ним. Мають ознаку минулого часу (від основи інфінітива або 1-ї особи однини теперішнього чи майбутнього часу дієслів доконаного виду за допомоги суфіксів **-н-**, **-ен-**, **-є-**, **-т-**): *написаний*, *ношений*, *скошений*.

Активні дієприкметники теперішнього часу в сучасній українській мові

маловживані; їх використання потрібно уникати, послуговуючись натомість конструкціями типу *той, що; той, який: ті, що; ті, які* тощо або добираючи відповідні іменники, прикметники.

неправильно

правильно

відпочиваючі санаторію	ті, які відпочивають у санаторії; відпочивальники
------------------------	---

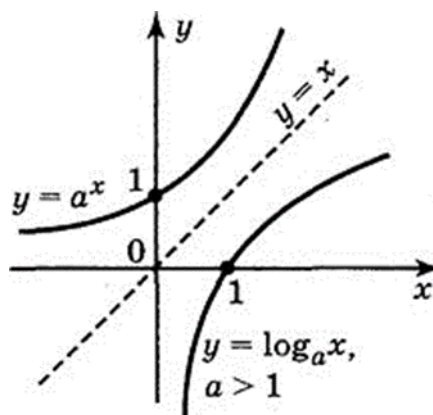
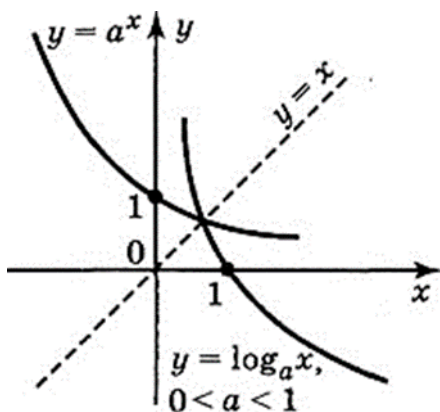
МАТЕМАТИКА

Питання. Логарифмічна функція $\log_a x$ ($a > 0$), її властивості і графік.

ЗРАЗОК ВІДПОВІДІ

1. Логарифмічна функція $\log_a x$ ($a > 0$), її властивості і графік.

Функція виду $y = \log_a x$, де a — задане число, $a > 0$, $a \neq 1$ називається логарифмічною функцією.

Логарифмічна функція має такі властивості:

- 1) Область визначення функції — множина всіх додатних чисел. Ця властивість впливає із означення логарифма, оскільки вираз $\log_a x$ має смисл тільки при $x > 0$.
- 2) Область значень логарифмічної функції — множина $\mathbb{R}$ усіх дійсних чисел. Ця властивість впливає з того, що для будь-якого дійсного числа b є таке

додатне число x , що $\log_a x = b$, тобто рівняння $\log_a x = b$ має єдиний корінь. Такий корінь існує і дорівнює $x = ab$, оскільки $\log_a ab = b$.

3) Логарифмічна функція на всій області визначення зростає (при $a > 1$) або спадає (при $0 < a < 1$).

4) Якщо $a > 1$, то функція $y = \log_a x$ приймає додатні значення при $x > 1$, від'ємні — при $0 < x < 1$.

Якщо $0 < a < 1$, то функція $y = \log_a x$ приймає додатні значення при $0 < x < 1$, від'ємні — при $x > 1$.

VI. ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ВСТУПНОГО ІСПИТУ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Бурячок А. А. Орфографічний словник. Київ: Богдан, 2000.
2. Волощак М. Неправильно-правильно. Довідник з українського слововживання. Київ : Просвіта, 2000. 128 с.
3. Дияк О. В. Українська мова : комплексне видання для підготовки до ЗНО : навч. посіб. Київ : Літера ЛТД, 2015. 512 с.
4. Єрмоленко С. Я. Українська мова: Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів . Київ : Либідь, 2001. 223 с.
5. Збірник диктантів для державної підсумкової атестації з української мови : 9-ий кл. / укладач О. М. Авраменко. Київ: Центр навч.-метод. л-ри, 2014. 80 с.
6. Збірник диктантів з української мови : 10-12 класи / упорядники : І. В. Тимченко, М. О. Алексєєва, Л. Г. Пенцова, Н. Г. Толстокора. Харків : Основа, 2007. 96 с.
7. Збірник диктантів з української мови для 5-11 класів / упоряд. Н. І. Гноєва, Л. Г. Савченко, Л. А. Шевелєва. Харків : Гімназія, 2011. 368 с.
8. Збірник диктантів з української мови для учнів 5-9 класів спеціальних

- загальноосвітніх навчальних закладів / укл. Н. І. Олійник. Жовті Води, 2012. 40 с.
9. Мала філологічна енциклопедія / [Уклали: О.І. Скопненко, Т.В. Цимбалюк]. Київ: Довіра, 2007. 478 с.
  10. Олійник О. Світ українського слова . Київ : Хрещатик, 1994. 415 с.
  11. Сікорська З. С. Словникові диктанти з української мови . Київ : Вежа, 1999.
  12. Скрипник Л. Г. Власні імена людей. Київ : Наукова думка, 1986. 310 с.
  13. Сучасна українська мова / За ред. О. Д. Пономарева. Київ: Либідь, 2001. 399 с.
  14. Український правопис / [Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, Ін-т укр. Мови НАН України]. Київ : Наукова думка, 2012. 288 с.
  15. Шевелева А. А. Новий збірник диктантів з української мови для учнів 5-11 класів та вступників. Харків: Ранок, 2010. 288 с.
  16. Ющук І. П. Практичний довідник з української мови. Київ : Рідна мова, 1998. 224 с.

З МАТЕМАТИКИ

1. Бурда М.І. Геометрія : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / М.І. Бурда, Н.А. Тарасенкова.— К.: УОВЦ «Оріон», 2017. – 224 с.іл.
2. Бевз Г. П. Алгебра : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Г. П. Бевз, В. Г. Бевз. — К. : Видавничий дім «Освіта», 2017. – 272 с.
3. Бевз Г. П. Геометрія : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Г. П. Бевз, В. Г. Бевз., Н.Г. Владімірова — К. : Видавничий дім «Освіта», 2017. – 272 с.:іл.
4. Білянiна О. Я. Алгебра. 8 клас : підруч. для загальноосвіт. навч. закл. / О. Я. Білянiна, Н. Л. Кiнащук, І. М. Черевко. - 2-ге вид. - К. : Генеза, 2010. - 304 с
5. Істер О.С. Алгебра: підручник для 9-го кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. С. Істер. – Київ : Генеза, 2017. – 264 с.

6. Істер О.С. Геометрія : підручник для 9-го кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. С. Істер. – Київ : Генеза, 2017. – 240 с.:іл.
7. Кінащук Н. Л. Алгебра (підручник). / Кінащук Н. Л., Білянina О. Я., Черевко І.М. – К., Генеза, 2008
8. Кравчук В. К Алгебра : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / В. Кравчук, М. Підручна, Г. Янченко. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2017. – 264 с.
9. Тарасенкова Н.А. Алгебра : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Н.А. Тарасенкова, І.М. Богатирьова, О.М.Коломієць, З.О. Сердюк – К.: УОВЦ «Оріон», 2017. – 272 с.
10. Мерзляк А. Г. Алгебра: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів / А. Г. Мерзляк, В. Б. Полонський, М. С. Якір. - Х.: Гімназія, 2017. – 272 с.
11. Мерзляк А. Г. Геометрія: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів / А. Г. Мерзляк, В. Б. Полонський, М. С. Якір. - Х.: Гімназія, 2017. – 240 с.:іл.
12. Мерзляк А. Г. Геометрія: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів з поглиб. вивченням математики / А. Г. Мерзляк, В. Б. Полонський, М. С. Якір. - Х.: Гімназія, 2017. – 304 с.:іл.
13. Прокопенко Н. С. Алгебра : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Н. С. Прокопенко, Ю. О. Захарійченко, Н. Л. Кінащук. – Харків : Вид-во «Ранок», 2017. – 288 с.
14. Тарасенкова Н. А. Алгебра : підруч. для 9 класу загальноосвіт. навч. закл. / Н. А. Тарасенкова, І. М. Богатирьова, О. М. Коломієць, З. О. Сердюк. – К. : УОВЦ «Оріон», 2017. – 272 с.